

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen ja Geo. Gratchef (vastaava)

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

KORPIT RÄÄKKYVÄT

Edessämme on porvarilehden pilakuva Neuvosto-Venäjistä. Silmällemme sitä. Neuvostotasavalta on suljettu hirsistä pystytettyyn, vankilaa muistuttavaan rakennukseen. Sen pienestä riskiikkunasta katsoo ulos nään ja tautien uuvuttama ihminen epätoivoisin katsein aavaan, lohduttomaan ympäristöön. Taivaalla lentee mustia korppeja haaskaava vaaniin, ja kaksi mustaan kaapuun puettua kuoleman enkeliä, "näkä" ja "kulkutaudit", ovat liittyneet yhteistoimintaan ja hirren kappaleella lyövät neuvostotasavallan oven sisään, antaakseen ilmassa leijalleille korpeille tilaisuuden käydä haaskaan kimppeun.

Kuoleman enkelien luraankokasvoista kuvastuu saatanallinen voiton riemu — kapitalistin sielu, hänen ihanteensa, hänen toiveensa, hänen "suuri pääntää-ränsä"!

Vihdoin kukistaa tuon kirottu vallon nälkä ja kulkutaudit: Oi, kiitos sulle suuri luonto, että vihdoinkin apuun tulit ja annoit maan kärsiä niin paljon kuivuttua, ettei se tarpeeksi viljaa kasvanut. Pelkäsimmekin jo, ettemme millään voi tuota rosakajokkojen valtakuntaa häiritä ja että se pian kasvaa kaikki määrääväksi tekijäksi mailmassa ja hukuttaa meidät allensa.

Tuollainen on mainittu pilakuvan kokonaisvaikutus.

Tuntuu kuin muualla koko mailmassa ei olisi näkää eikä kulkutauteja kuin Neuvosto-Venäjällä. Ja tämä kaikki on bolshevismien syy. Luonto vain tänä vuonna täydentää työn.

Onkohan se niin?

Katsokaamme kapitalistisen mailman helvetin tanssia. Savustuneet, synkänharmaat tehtaat sykeväät kidoistaan satojatuhansia kalpeita orjia satojentuhansien perään. Kaivokset tekevät samoin. Tavaroiilla ei ole markkinoita. Tehtaat ja kaivannot pysähtyvät ja miljoonittain joutilaita työläisiä laahustaa nälkäisinä ja synkkäkateisina kaupunkien katuja. Heillä ei ole rahaa. Heillä ei ole ruokaa, ei asuntoa. He ovat muodostuneet pahoksi painajaisiksi koko kapitalistiselle järjestelmälle. Heidän puuttetaan ei kukaan yrittäkään lieventää. Pään vastoin. Heitä johdetaan, suljetaan tyrmiiin ja ajetaan ulos kaupungista. Kuolleet kurjat, kukapa heitä nyt tarvitsisi!

Ja näin jatkuu kapitalistinen helvetin tanssi mailman rikkaimmista maista, Amerikassa, jota ei sinukaan ole bolshevismi pilannut.

Sopisi joskus porvarillisenkin kuva-piirtäjän ottaa aiheekseen tämän Amerikan sellaisena kuin se todella on. Turhaa on kuolon enkeleitä hakea Venäjältä. Kyllä niitä täältäkin löytää miljoonien työläiskotien ovilta. Ja täältä myös löytää niin paljon rikkautta ja yllälyä, että se saattaa varjoon kaikkien aikojen yhteiskunnat. Määsällyissä ovat vanhan Rooman mailmanvallon pylväät viheliäisiä kääpiöitä amerikalaisen parasitiin rinnalla.

Entä Europan kapitalistiset maat? Otakaamme esimerkiksi Itävalta. Sitäkään ei ole bolshevismi pilannut, vaan ovat siellä kapitalistiset hallitusherrat sosialidemokraattien suosiollisella avustuksella määrälliset asioita mielensä mukaan. Ja siellä on tänä päivänä puole ja kaikenlainen kurjuus niin suuri, ettei sille yksikään maa mailmassa vedä vertoja. Satoja tuhansia lapsia kuolee suorastaan nälkään. Ja koko työväenluokka on melkein alaston, eikä sillä ole minkäänlaista tietoa millä se voi lähestyvän talven kylmiltä itsensä suojella.

Venäjän työväenluokka tosin on kärsinyt paljon. Enemmän kuin yksikään kansa tai luokka koko ihmiskunnan historiassa enemmän. Monta pitkää vuotta se on kantanut harteillaan koko mailman kiouksen — kapitalismin vääryyden ja sorron iestä. Se on kärsinyt enemmän kuin yksikään Kristus on ristipuulla riippuessaan kyennyt kärsi-

mään. Mutta kärsiessäänkin se on taistellut ja voitannut, karkottanut alueitaan ulkopuoliset vihollisensa sekä kukistanut sisäiset ja samalla rakentanut uutta rappahtuneen tilalle, luonut uutta yhteiskuntaa. Nyt on sokea luonto asettanut sille tulikokeen. Tämänkin tulee Neuvosto-Venäjä muitten maitten työväen avustuksella onnellisesti läpäisemään.

Muistakoot kaiken mailman mustat korpi, jotka nyt räähkyvät kuolemaan neuvostotasavallalle, ettei nyt ole kysymys kuolleesta lampaan karitsasta aavikolla, jota emä koettaa suojella korpiparvelta pitämällä sitä jalkainvälissä tuskainen katse suunnattuina vasta kohden. Nyt on kysymys Neuvosto-Venäjistä, jota mailman työväenluokka ei tule sallimaan nälkään tapettavan.

SE "VERINEN" KULTA JA SEN "LAILLINEN" OMISTUS

Tuonnottain, kun tavallista äänekäämmän vaadittiin kauppaushteita Venäjän kanssa ja ensimmäisenä toimenpiteenä vaadittiin neuvostohallituksen kullin esteetöntä maahan tuontia, kirjotti valtioliiketeeri Hughes muutamille näille vaatijoille kirjelmän, jossa hän m. m. sanoo: "Ei voida antaa mitään takeita siitä, että hallituksen reservipankki tai rahapajat tulevat ottamaan vastaan Venäjän kulta, sen vuoksi että näiden maisten läitosten täytyy saada varmuus vastaanottamansa kullin laillisesta omistuksesta."

Suur-mailman äänitorvet ja agitaattorit ovat tämän lisäksi puhuneet sangen paljon ja liikuttavasti neuvostojen "verisestä" kullasta, jota ei kukaan sivistynyt ihminen voi käsittää tahramista itseään auttamattomasti. Tämä "verinen" kulta on ollut ainaisen pöponä ja sitä on mainittu aina, kun on ollut kysymyksessä neuvostohallitus — se on ollut sangen valtava ja mahtava argumentti sovietiteja vastaan.

Mutta sitenkin on tosi, että tuo "verinen" kulta on kelvannut kapitalisteille, vaikkakin salaa. Samalla kertaa, kun olisi luultu näiden samojen kapitalistien siimienkin tiukkuun verta ajatella saankaan tuota kurjaa kulta, ovat he sitä sangen mielellään kassaholveihinsa kokoilleet.

Vuonna 1918 olivat bolshevikit koonneet kulta Kazanin kaupunkin säilöön neljättä sataa miljoonaa dollaria. Kaupunki joutui hetkeksi Ranskan hallituksen määrääksiä noudattavien tsekkoslovakialaisten sotilasten käsiin, jotka silloin anastivat tämän kullin ja kuuletivat sen ensin Samaraan ja sittemmin Omskiin, jossa se joutui Koltchakin käsiin.

Tälle Koltchakille — aivan samoin kuin niin monelle muulle suurmiehelle — kävi niin hullusti, että hänen "oikeaa arvoaan" ei tunnustettu hänen kotimaassaan, vaan hänet jonkun ajan kuluksi ajettiin pois Omskista. Sen jälkeen tarkastivat bolshevikit tarkoin hänen saaneen vähässä ajassa tuosta suuresta rahasummasta tuhatluku enemmän kuin puolet. Tässä kirjanpidossa oli m. m. seuraavat yksityiskohdat: "Amerikan hallitukselle kivaareista" 1,000,000 dollaria, Remington korporatiosille 500,000 dollaria kivaareista, Colt yhtiölle 500,000 dollaria konetykseistä. Sitten vielä näkyy kirjoista, että hän on asettanut tätä "veristä" kulta 40,000,000 dollarin arvosta takuiksi erästä lainaa vastaan. Vuonna 1920, toukokuun 28 päivänä, sanookin — sitten Wall Street Journal näin:

J. P. Morganin konttorista ilmoitetaan että firmalle on saapunut — — — — — 22,000,000 dollaria San Franciscon kautta — — — — —

Vaikka mitään virallista ilmoitusta ei ole annettu, oletetaan tämän summan olevan osan siitä kullasta, jonka Omskin (Venäjän) hallitus on antanut takuiksi muuatta englantilaisista ja amerikalaisista pankkiirien sille antaman lainaa vastaan."

Siis telpasi tämä "verinen" kulta — kaipa siksi, että se oli "puhdistunut" Koltchakin hienoissa, puhtaissa ja siisteissä käsissä.

Entäs se "lailinen" omistus? Kapitalistien "pyhän yksityisomaisuuden" lakien mukaan ei varas ja rosvo laillisesti omista varastamaansa tavaraa eikä rahaa. Mutta "lailisuus" muuttuu, kun varas on kapitalistiluokan jäsen taikka sen renki. Koltchak oli koko mailman kapitalistien yhteisellä asialla, ja siksi oli kaikki "lailista" mitä hän teki. Kun hän murhasi ja ammutti bolshevikkeja lukemattomien määrin, kun hän ja hä-

nen villintyneet sotamiehensä hävittivät ja rosvoivat, niin se kaikki oli vallo "lailista" eikä kulta tullut siitä lainkaan "verisemmäksi" — se päin vastoin oli sangen haluttua tavaraa.

Tämä "verisyys" näkyy olevan siinä, että kun bolshevikit vallankumouksensa ehkä olivat pakotettuja tuomitsemaan ja mestaamaan jonkun yläluokan jäsenen — muutamia harvoja vain — niin tarttuivat nämä muutamat veripisarot niin lujaan neuvostohallituksen kultaan, että tarvittiin ryöppyviä virtoja köyhälistön verta ennenkuin veritahra kullasta katosi.

Ja tällainen kulta on kapitalisteille kaksinkerroin tervetullutta.

TALOUDELLISET SYYT ROTU-MELLAKOIHIN

Tulsan rotumellakoita tutkineen suuralamiehistöön "löydöt" olivat sellaiset kuin odottaakin sopi. Tutkittuaan asiaa "kaikin puolin" havaitsi se ja selitti raportissaan että neekerit olivat mellakoihin syyppäät. Suoranaisena syynä selitetään olleen sen, että joukko neekereitä koettiin mennä puolustamaan Dick Rowland nimistä neekeriä, jonka se pelkää joutuvan lynkattavaksi. Raportissa sanotaan kuitenkin ettei mitään sellaista pelon syytä ollut olemassa ja että se suuri joukko valkoihoisia, joka ympäröi vankilan, oli sangen rauhallista väkeä, joka siellä vain oli, ja vaikka se sangen tuntuvalta tavalla otti osaa rotumellakkaan, ei siinä (valkoihoisessa joukossa, joka oli kerääntynyt vankilan ympärille ottaakseen vangitun neekerin väkijoukolla vartijain kynsistä omaan "hellään" hoivaansa) kuitenkaan ole minkäänlaista syytä.

Raportissa ei juuri sanota suoraan että neekerit polttivat itse talonsa, tavaransa, eikä siinä sanota että neekerit tekivät itsemurhia saadakseen marttyyriin kruunun rotumellakan kustannuksella.

Mutta yhdessä paikassa erehtyy raportti puhumaan totta. Se sanoo että perimmäiset syyt olivat taloudellista laatu. Neekereistä osa oli koonnut omaisuutta, jonka nojalla he vaativat itselleen suurempia yhteiskunnallisia oikeuksia.

Jotkut neekereistä uhkasivat ottaa neekeri-ostajapiiriin sisällä valkoihoisten pikkuporvarien tilan — syrjäyttää nämä, josta niillä uhkasi perikato.

Pikkuporvarit ja heidän renkensä ovat juuri se aines, joka on helpoin saada salaisen agitatorin kautta tekemään tihutiötä.

Työväenliike on orjuuden lapsi — sorron synnyttämä — ja taistelee niitä kärsimyksiä ja sitä kurjuutta vastaan, jotka sen ovat aiheuttaneet.

Sen loistava kasvu on aikamme ihme, vapauden edeltäjä, ihmiskunnan toivo. Kymmeniä tuhansia kertoja on työväenliike horjuttanut, kaatunut ja tyrehänyt, mutta noussut jälleen. Tuhansia kertoja on se tukahduttettu ja murskattu. Sitä ovat estelleet tuomioistuimet, sen kimppeun karanneet roistot, kansalliskaarti ja seisovat sotajoukot, sitä on panetellut sanomalehdistö, vieronut yleinen mielipide, sitä ovat petäneet poliitikot, uhkailleet papit, ihmiantaava neuvosto, vanineet kähveltäjät, urkinet vakoojat, kammonneet pelkurit ja raukat, kavaltaneet johtajat — mutta, kaikkea tästä huolimatta, se on tänään elinvoimaisin ja mahtavin voima, minkä tämä planeetta koskaan on nähnyt, ja sen historiallinen tehtävä — vapauttaa mailman työväenluokka ikiaikaisesta orjuudesta — tulee yhtä varmasti täytetyksi kuin se, että aurinko laskee jäljellä. — Eugene V. Debs Atlantan vankilasta.

Amerikan kapitalistien edustajia on kymmenittäin Euroopassa tutkimassa tilannetta siellä. Ja kymmenittäin niitä on jo palannut ja kertonut takäläisille "aatovereilleen" huomioita. Ja niiden antamat raportit osoittavat että maailman kapitalismin asema on aivan toivoton.

Ainoa seikka, mikä estäisi Yhdysvaltain teollisuuden tykkäänä seisahtumasta muutama lähimmän kuukauden kuluksa olisi uusien lainojen Europan kapitalisteille antaminen. Mutta toiselta puolen taaskin kohottaisi nämä toimenpite yhdessä Yhdysvalloista Euroopan tulvivien maksamattomien tavaroiden kanssa dollarin kurssia, joka kiristäisi aseman vieläkin pahemmaksi kuin se oli, ja vielä monimutkaisempi ja pahaenteisempi ristiriita olisi jälleen "ratkaistava." Eikä sitä voi kovinkaan usein yhä uudelleen ja uudelleen "ratkaista."

S. S. JÄRJESTÖ

Eurekan, Calif., S. S. Osaston alustuksia Californian alueen neuvottelukokoukselle, joka pidetään Fort Braggissa, Calif., syyskuun 5 p. 1921.

Laisten kesäkouluun järjestäminen.

Me vanhemmat ihmiset toimmme puoluetehtävissämme, järjestö- ja osastotoiminnassa. Vanhempien ihmisten opettamiseen ja kasvattamiseen on meidän järjestöömme uhrannut huomattavassa määrässä varoja. Se on oikein, ja se on aivan välttämätöntä. Mutta tähän saakka me emme ole tarpeeksi kiinnittäneet huomiota tähän tärkeään seikkaan, voimme sanoa, kaikista tärkeimpään lastemme opettamiseen ja kasvattamiseen. Nuoret, meidän lapsemme, tulevat jatkamaan sitä työtä mitä me nyt teemme. Sen tähden on meidän tehtävämme valmistaa nuorisoa tulevaan kutsuukseensa, että se voi kunnialla täyttää sille lankeavat tehtävät. Nuorisoin kasvataminen on siis kaikista tärkeintä työtä. Se tähtää tulevaisuuteen ja sen vuoksi on tärkeää pysähtyä ajattelemaan sitä, minkälaisen kasvatuksen lapsemme saavat, mikä on heille hyödyllistä, mistä he saavat tarpeellista oppia voittoisaan elämään taistelussa, voidakseen mahdollisimman hyvin suoriutua heidän osakseen lauskeavien velvollisuuksien täyttämiseksi ja oikeuksien käytössä. Nuorisoin saamasta kasvatuksesta riippuu se, kuinka hyvin he voivat tässä elämän ristiaallokossa tehtävänsä suorittaa. Nuorisoin saamasta kasvatuksesta riippuu se, tuleeko heistä omaa asemaansa tuntevia henkilöitä, kunnollisia sosialisteja, tarkkakatja ja pekkäämättömiä luokkataistelijoita. Jos me emme heti alustaneet rupea opettamaan ja kasvattamaan lapsiamme selvissä luokkataistelun merkeissä, jos me emme juurta heihin vihaa nykyistä yhteiskuntajärjestelmää vastaan, niin silloin heistä tulee luhia matelijoita, tulee siitä tulevan vuosikymmenen tusnatarava, joiden kanssa kapitalistit saavat menetellä miten kulloinkin parhaaksi näkevät. Siksi meidän on tähän seikkaan kiinnitettävä huomiota, lastemme kasvatuksen uhrattava huolta niin paljon kuin on sinikin mahdollista.

Valtuutuksia käsitteli hyvin nuorisoin kasvattamisen. Se uhraa siihen satumaisia summia. Sillä on opettajia, kirjailijia, runoilijia, puhujia, papit, luvat ja imelit neidit, koko konkarikonka jonka tehtävänsä on kylvää tukkarokkoa työväenluokan aivoihin. Nämä otot painava: lasten mielin varman kunnioituksen nykyistä yhteiskuntajärjestelmää vastaan. Opettajat kaikkia nykyisen yhteiskunnan hommia pitämään pyhänä ja koskemattomina. He kylvävät lasten herkkiin ja vaikutuksille alttiisiin mieliin yhteiskuntaa ja nykyistä taloudellista ja valtiojärjestelmää Jumalalovet käsitketyt, joita ei ole sitten myöhemmällä iällä niinkään helppoa pois kiskoa. Vallassa oleva luokka on siten saanut erinomaisen tilaisuuden jo kasvatuksellista tietä juurruttaa nousevaan nuorisoon edulleen soveltuvan elämän katsomuksen. Kasvatustyyli on otettu viisaasti kapitalismin järjestelmän palvelukseen. Samalla tavalla on meidän, tämän järjestelmän vastustajain, käytettävä juuri samoja keinoja taistelemme nykyistä järjestelmää vastaan. Onnistuaksemme on meidän ennen kaikkea pyrittävä valloittamaan nouseva nuorisopuolellemme. Sitä tietä on kaikkina aikoina kaikkien kansojen kylvetty uusia aatteita. Lapsien mieli on pehmeä ja taipuisa kuin vaha. Siksi juuri on laskettava perusta lapsillemme mieliin, heidän vastaiselle toiminnalleen. Laskettava sellainen perusta, joka ei horjahda kovimmassakaan sitä vastaan tähdätyksi kolauksissa. Sirotelkaamme lapsillemme mielii aatteemme, liikkeemme siemeniä, sirotelkaamme niitä ennen kuin sinne toiset kerkiväät kylvää rikkaruohoa ja ohdakkeita. Silloin kun ne kerkiväät sinne kiteytyä, niin toimme on paljon vaikeampaa. Se mikä lapsena jää sieluunne kätekympin lähteisiin, niin se ei tahdo lähteä sieltä millään, ei millään pois. Meidän asiamme voittoon vieminen riippuu nuorisosta, ja se kehottaa, se velvoittaa meitä työskentelemään valistukseemme levittämisiksi siihen piiriin, jolla on tulevaisuus hallussaan. Ja se on lapsillamme!

Kasvatkaamme lapsistamme kunnollisia luokkataistelijoita! Kasvatkaamme heistä pelkäämättömiä ja totuutta rakastavia. Kasvatkaamme heistä sellaisia, jotka halveksivat ja vihaavat kaikkea matalaa ja alhaiselta jotka tulisevi vihaavat kaikkea paha. Kasvatkaamme heistä lempeitä, hertaita kansainvälisistä kootaan. Kasvatkaamme heistä sellaisia, että heidän korkein kunnian himo olkoon olla kaiken rynnäköiden, matalien ja kaiken orjallisuuden ja orjuuden leppymättömiä vihollisia. Kasvatkaamme heistä sellaisia, jotka ovat valmiit vaikkapa millä hetkellä, millä minuutilla tahansa u-

raamaan kallempansa oman vakavuuksensa, oman liikkeensä puolesta, oikeuden ja rehellisyyden puolesta. Kasvatkaamme heistä sellaisia, jotka kunnioittavat vanhuutta, opettakaamme heidät ymmärtämään ihmisyyttä siten, että ne tottelevat alnoastaan niitä, jotka ihmisenä pyrkivät voittamaan heidän rakkautensa. Mutta, että he eivät tottele koskaan niitä, jotka virka-arvoltaan, ansiolailaan, rikkautellaan y. m. y. m. kollelevat. Opettakaamme heille se tärkeä totuus, että he tietäisivät sen seikan, että persoonallisuuttaan yksilönä kehittävät tekee suuren ja korkean palveluksen ihmiskunnalle, luokalle ja asialleen, jotta he aina muistaisivat kehittää itseään mahdollisimman täydellisyyteen, ei koskaan toisten kustannuksella, toisia lyömällä alas, rupeamalla ainoastaan arvostelijaksi, vaan että he menettelevät kunniallisesti, rehellisesti ja solidaarisesti. Että he pitävät persoonan silvuasiatna, mutta asiamme pääasiaina, kallelpanaan.

Yllä olevan perusteella osastomme kehottaa neuvottelukokousta tarkoin punnitsemaan tätä asiaa ja velvoittaa aluetoimikunnan ajoissa ensi talven alkana järjestämään asioita silheen suuntaan, että saataisiin alueellom kesän ajaksi kaksi kunnollista kesäkouluun opettajaa, sellaisia, jotka varsinaisen koulutuksensa ohella pystyvät myöskin itsiin pitämään sunnuntai-koulu- ja ihannelito-opettajakursseja. Voisivat antaa ohjastua vanhemmille sunnuntai-koulu, ihannelito- ja yleensä lastenkasvatustöissä. Järjestävät osastoihin olevaan toimintakautoon sunnuntai-koulu, ihannelitot ja nuorisoo-sastot.

Jos osastot, saadaan asiaan innostumaan, niin silloin saadaan kahdella opettajalle työtä koko varsinaisen koululoma-ajaksi. Jos toimi on hienä pitempi aikainen niin luonnollisesti ollaan tilaisuudessa saamaan paremmin toimeensa kykeneviä henkilöitä. Jos yksi osasto yksinäinen yrittää pitää kesäkoulu, niin se ei voi yksinään pitää kuin korkeintaan 4-5 viikkoa ja tuota vähäistä aikaa vastaan ei kukaan toimeen kykenevä henkilö tahdo lähteä liikkeelle.

Edelleen ehdotamme, että neuvottelukokous velvoittaisi osastot hankkimaan varoja ihmisten pidollia tai muilla keinolla, minkä parhainki kersovat tätä tarkoitusta varten.

Alustuskomitea.

Tupa-agitaattorin palkkaaminen

Tällä hetkellä on valistustyö ja sen voimaperäinen harjoittaminen aivan välttämätöntä, me emme saa jättää sitä sivuun, sillä se on meille elinrykymys. — Työväenluokkaa on oman ollessaanolensa uhalta pakotettu käymään tuumaa taistelua vellestainopunutta, raakalaismaista, kapitalistiluokkaa vastaan. Nyt on se aika, jolloin luokkavaisto täytyy saada muutettua luokkataiteisuudeksi, nyt on se aika, jolloin meidän täytyy oppia kantamaan vapaamman sivistyksen ja todellisen tiedon lippua. Tieto, ja ainoastaan perinperäinen tieto, on tällä hetkellä välttämätöntä saada iskettyä jokaiseen työläisekseen päähän. Tiedon ja valistuksen levittämisestä työläisten keskuuteen riippuu hänen ja koko hänen luokkansa paremman tulevaisuuden nopea ja varma läheneminen. Meidän täytyy oppia tavoittelemaan sivistyksen ja tiedon kypseneempiä hedelmiä ja muodostaa oma olemuksemme sopusuhteiseksi kokonaisuudeksi sen jalon työn kanssa, jonka historia on asettanut koko mailman köyhälistölle. Elämä on aina, muttata etenkin tällä erää, ankaraa taistelua koko mailman työväenluokalle, se on todellisuutta, se on elävissä elämässä, se on käytännössä, vanhaa maillausta uuteen mailmaan astumista. Tällaisessa tilanteessa täytyy muistaa, että ainoastaan tuotun ja oikeuden tuntemisesta saa pi työläinen toimeenpaneva voima. Taistelu on ankaraa, siinä ei auta tyhjää luultelu, pikkumaisuus ja nahjustelu yhtään mitään. Nyt on toiminnan aika! Nyt on joukkojen valmistamisen aika. On siksi, että joukot entiset ja uudet pyysivätkirikkaalla, selvällä luokkataistelukannalla. Että niitä ei edes tilapäisesti voittaisi johtaa harhaan, jollaisia himmentäjiä työläisten keskuudessa on niin paljon, paljon... — Mutta mitenkä kykenemme suunnattoman suuret, laajat, välinpitämättömät ja tietämättömät työläisjoukot saamaan mukaamme? Niin millä? — Ei millään muulla kuin omalla työllämme. Meillä ei ole varaa heikkokään helittää siitä työstä minkä kerran olemme aloittaneet. Tehkäämme uutterasti agitatoritöitä.

Tämän agitatoritoimien tärkeiden oivaltaen ehdottaa Eurekan, Calif., S. S. Osasto neuvottelukokoukselle, että alueellemme palkataan apnakin kolmen kuukauden ajaksi tupa-agitaattori, jonka tehtävänä on pääasiassa myydä kirjallisuutta ja sanomalehtiä, kulkien talosta taloon ja selittää työläisille järjestäytymisen tarpeellisuutta.

Tällaiselle tupa-agitaattorille eivät osastot saisi järjestää kuin korkeintaan kaksi tai kolme puhetilaisuutta, hänen paikkakunnalla oloajallaan.

Muit ilat olisi hänen käytettävä tupa-agitatorina. — Alkoonkin myöskin osastot arvella hänen työnsä sen miltapuna mukaan kuinka paljon hän saapi lävitetyksi lehtiä ja kirjallisuutta, sillä se olisi aivan väärä mittapu. Se on sinänsä arvokasta valistustyötä, että hän työläiskokouksissa selittää sellaisiin periaatteita, menettelytapoja ja yleensä järjestäytymisen tarpeellisuutta niin poliittisella kuin taloudellisellakin alalla sellaisiin työläisten keskuudessa, jotka eivät saavu kuulemaan puhujia haaleihin. Ehdotamme että neuvottelukokous velvoittaa osastot hankkimaan varoja tällaisen henkilön pohjapalkkaa varten.

Alustuskomitea: Anton Saari, Hanna Lehtinen, Fred Olson.

Hyväksyttävä Eurekan S. S. J. osaston ylimääräisessä kokouksessa elokuun 9 p. 1921.

F. Sundman, puheenjohtaja. Hanna Lehtinen, kirjuri.

Kleenburn, Wyo.

Täältä perin harvoim kirjoitetaan sanomalehtein, sillä tämä ja nämä kaikki paikkakunnat tällä ympäristöllä ovat kaikki pieniä kiviluokkajoukkoja ja toiminta näillä on hiljais. Meitä suomalaisia näillä kimpkoilla yhteensä on noin 120 paikkakunta, naiset ja lapset mukaan luetuina. Innolla olemme täällä kaamme seuranneet ja koettaneet olla työväenliikkeessä mukana, vaikkamme emme ole kyenneet mitään hallitointia täällä yllä pitämään, siksi kun meillä ei ole haalia. Keräyslistoja on aina täytetty silloin kun työväenliike on tarvinnut avustusta. Taas hillaitin keräsin Matii Hillin johdolla vankeissa olevain ja heistä riippuvain vaimojen ja lasten avustamiseksi, pieneen lukumääräme näiden nähti summa \$35.42. Tämä osottaa jonkun verran solidaarisuutta. Sitä jatkokoon vaan edelleenkin niin kauan kunnes voitto meidän on.

Naapurikylässämme on pidetty elämä, jota oikein hävettävä mallimallia kertoa. Asia oli semmoinen, että mies, nimeltään Aukusti Talvitie, ampui Jaakob Hyyppältä vasemman jalan polki, joka johti Jaakob Hyyppään kuolemaan. Ampumisen tapahtui elokuun 2 p:n illalla. Hyyppä kuoli saman kuu 5 p. State Hospitalissa Sheridanissa, Wyo. Haudattiin t.k. 7 p. Sheridan hautausmaahan. Monesta kansallisuudesta koottu suuriluokainen saattojoukko saattoi hänen viimeiseen lepokammiinsa. Haudalla pidettiin useita puheita suomen- ja englanninkielisillä; laulettiin lauluja ja lausuttiin ruma. Kansä näytti kovasti olevan suruun saava tavainen. Keveät muulat valjain haudalle!